

[Oluf Pedersen.]

lig Gæld, saa at den halve Milliard til Forrentning af den falske Kapital forsvinder, betyder det, at der tilflyder den arbejdende Befolkning en Merindtægt af dens Arbejde.

Her er i Virkeligheden Krisens Problem, og det kan man lige saa godt erkende først som sidst. Selv om der er gaaet lang Tid siden 1902, og selv om Medlemmer af dette høje Ting helt op til Regeringen har tilladt sig at spotte over Køgeresolutionen, saa er det alligevel Opfyldelsen af dens Retskrav, som er Redningen, hvis man vil have sunde Vilkaar for dansk Landbrug. Der skal sættes ind mod Drifts-udgifterne, der skal sættes ind mod Rente-kravet. Vi har sagt det Gang paa Gang, men hidtil har vi desværre talt for døde Øren, tilsyneladende i alt Fald. Jeg har heldigvis det Indtryk, at Regeringen snart er ved at blive træt af at følge den konservative Anvisning, nu da Resultaterne viser sig. Vi staar forhaabentlig foran et afgørende Sporskifte i Regeringens Politik, og vi er rede til et sagligt Samarbejde frem mod retfærdigere og sunde Samfundsforhold.

Man er her i Dag inde paa, at nu skal Regeringen til at bestemme Priserne paa Smør, den skal vel ogsaa til at bestemme den paa Træsko o. s. v.; hvis man ellers skal følge det Princip, som man nu fra konservativ Side ønsker, der skal lovgives efter. Jeg tror, man skal opgive den Tanke, at Staten skal bestemme, hvad Produkterne skal koste, og jeg gør opmærksom paa, at det heller ikke er rigtigt, naar man i den konservative Betænkning hævder, at det er de danske Producenter, som maa betale hele den engelske Smørtold. Jeg vil yderligere tilføje, at hvis man fulgte den konservative Anvisning, saa blev det det danske Samfund, som kom til at betale. Det er jo netop Faren, naar man sætter ind med at give Statstilskud, saaledes at Produktionen ikke tilpasser sig til de Priser, som kan opnaas.

Vi vil afholde os fra at stemme om de stillede Ændringsforslag, og jeg vil tilføje, at hvis man vil være nogenlunde klar over, hvor urimeligt og uanstændigt Rigsdagen paa mange Maader udfører sit Arbejde, saa kan her anføres, at i Fjor stillede Regeringen et Forslag, det stemte de andre Partier ned. Nu kommer man fra den Side, som i Fjor gik imod dette Forslag, og kræver, at det skal sættes ind i Loven, og hvad er Forklaringen herpaa? Den Forklaring, jeg kan finde er, at i Fjor var det Regeringen, der optraadte uansvarligt, og nu er det Venstre, de Konservative, og Det frie Folke-

parti, som optræder uansvarligt, men det bliver det hele jo ikke kønnerer af.

Det viser, at man her i Virkeligheden blot leger med Problemerne, ikke regner med, at det er Alvor, men at det er noget, man saadan kan gaa og nusse lidt med. Det er dette Synspunkt, som præger det foreliggende Lovforslag om Landbrugskrisen. Som Helhed vil Loven blive betydningsløs, betyder ikke det ringeste ud over, at den kan modvirke en fornøftig Ordning. Den prøver paa at trække Tiden ud, men reelt betyder den ikke det ringeste i Retning af at skabe sunde Erhvervsvilkaar for det danske Landbrug, og der er heller ikke en eneste af Ordførerne, som vil hævde dette.

Hvad saa Rentespørgsmaalet angaar, erkender man, at Renten hviler som en saa stor Byrde paa Landbruget, at det ikke kan betale den, og at Rentefoden maa ned. Men hertil nytter det foreliggende Lovforslag ikke det ringeste. Af dette maa man endelig ikke slutte, at der ingen Mulighed er for at gennemføre Love, som betyder noget i den Henseende, og jeg vil haabe, at den Tid snart maa være inde, da man erkender, at nu er det forbi med at holde Lege- stue, nu maa man tage Problemerne op og erkende Virkeligheden, nemlig at Lovgivningsmagten har gennemført en Lovgivning, som tvinger den arbejdende Befolkning til at betale en halv Milliard om Aaret af sit Arbejdsudbytte til en falsk Kapital uden at faa det ringeste til Gengæld. En saadan Lovgivning kan man efter min Mening ikke forsvare at opretholde. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister og de ærede Ordførere for Socialdemokratiet (Smørum) og det radikale Venstre (Aage Fogh), om Regeringen vil gaa ind i en saglig Drøftelse af Mulighederne for en Afvikling af den falske Kapital, saaledes at Arbejdsudbyttet tilfalder den arbejdende Befolkning ubeskaaret.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem betegnede i sit Foredrag den Maade, hvorpaa Rigsdagen udførte sit Arbejde, som uanstændig. Jeg maa paatale dette Udtryk. Jeg synes, særlig naar det ærede Medlem tænker paa den umaadelige Taalmodighed, hvormed Tingets Medlemmer hører hans Foredrag, at det modsatte maa siges at være Tilfældet.

Aksel Larsen: Jeg skal begynde med at fremsætte en Tak til Udvalget, fordi det har bekræftet, at vor Opfattelse af, hvad der er Coutume for Udvalgenes Arbejde, er den rigtige, nemlig at Udvalgene i deres